

VATAN SAĞ OLSUN!

İstanbul-Çanakkale yolculuğumuzun Çanakkale gününe gelmiştik. Buraya önceden de gelmişim. Milli mücadele ruhunu o zaman da yaşamıştım, şimdi de yaşayacağıma emindim.

Türklerin vatanı için yaptığı her savaş unutulmaz bir mucizeydi bence. Özellikle başkomutanımız Mustafa Kemal'in oldukları. O, öyle bir insandı ki, vazgeçilmez biri, ölümsüz biri... Adının geçtiği yerlerde insanın tüylerini diken diken eden, tüm dünyada saygı duyulan... O, Türkiye'nin aydınlık yüzüydü.

Rotamız ilk önce şehit mezarlığıydı. Otobüsümüz mezarlığa doğru hareket ettiğinde kulaklıklarımı takıp camdan dışarıyı izlemeye başladım. Kim bilir kaç şehit yatıyordu şu toprağın altında, ne mücadeleler olmuştu bu toprakta, kaç bin asker çatışmış, kaç bin bomba patlamıştı?

Şehitliğe vardığımızda hocalarımız bize bir süre verdi ve hepimiz dağıldık. Şehitliğin arasında yürürken Samsunlu bir askerın mezar taşını gördüm. Çok genç ölmüştü. Yanına çöküp düşünmeye başladım. Acaba ailesi nasıl göndermişti 15 yaşındaki birini, nasıl şehit olmuştu, şehit haberi ailesine gidince nasıl perişan olmuşlardı?

Düşüncelere dalmışken mezarın üzerinden asker kıyafetli biri belirdi.

'Ben düşündüğün Samsunlu genç şehit'. Beni asker yetersizliğinden aldılar savaşa. Okul sırasından bir anda savaş meydanına geldim. Hiçbir şey bilmiyordum. Hala bilmem pek, ben öğretmen olmak isterdim. Düşman askerinin yakınımına el bombası atmasıyla öldüm. Çok acı çektim bu sırada. Kolum, bacağım koptu. Aileme haber gittiğinde babam ağlayarak 'Vatan sağ olsun!' dedi, annem feryat fıgan ağladı. Fakat olsun, şu an bu vatan güvende, kimsenin sömürgesi altında değil. Gelecek nesil dediğimiz sizler, rahat bir şekilde yaşayabiliyorsunuz. Yine gelsem dünyaya 'Yine Türkiye'yi kurtarmak için şehit düşeceksin.' deseler, yine kabul ederim. Ailemin üzüntüsüne, kendi hayallerime bakmadan vazgeçerim hayatımdan. Yeter ki vatan sağ olsun!'

Arkadaşımanın bana seslenmesiyle uyandım. Az önce gördüklerim rüya gibiydi fakat bence gerçektir. Hayalimdeki askerın dedikleri gerçektir. Onlar sadece 'Vatan sağ olsun!' diyerek canlarını verdiler bizler ve gelecek için. Anneler tüm acılarını 'Vatan sağ olsun!' diyerek bastırdı. Babalar belki onlarla aynı kaderi paylaşıp şehit düştü, belki de evlatlarını kaybettikleri için içten içe öldüler. Eşleri, sevgilileri, çocukları sadece 'Vatan sağ olsun!' dediler.

Bugün gerçekten rahatsak bu kadar, bu kadar özgürsek Mustafa Kemal ve silah arkadaşlarına borçluyuz. Türk askerlerine milyonlarca can borçluyuz., Mustafa Kemal'e ve milyonlarca ona benzeyen, içinde millet sevgisi olan insanlara minnettarız. Bu minnettarlığımızı niye Atatürk'ün sözlerindeki gibi göstermiyoruz?

Bizler çalışkan Türk gençleriyiz. Bizler Mustafa Kemal'in çocuklarıyız. Özenmemiz gereken diğer devletler veya onların ellerindekiler değil. Bizim Mustafa Kemal'imize özenmeliler asıl. Bizim geliştireceğimiz Türkiye'ye özenmeliler. Bir Türk'ün geni eşsizdir, çünkü hepimizin atası birdir ve o Mustafa Kemal'dir. Onun emanetine iyi bakmalıyız, minnettarlığımızı göstermemizin yolu budur.

BESTE YAĞMUR AVANOĞLU 1021 10/D